

Configurări poetice. O analiză textologică a discursului eseistic

În prezentul articol, numit *Configurări poetice. O analiză textologică a discursului eseistic*, folosind semioza textuală, am recuperat semnificațiile conștiinței poetice reperate prin metafora „*un ierbivor interior ierbii*”, care devine izotopia centrală a eseisticii stănesciene, deopotrivă și a operei poetice, odată ce discursul metapoetic (prezent aici prin eseu) precede actul creației (poezia).

Izotopia conștiinței poetice s-a dovedit un proiect faustic, pe care l-am analizat sumar din perspectiva topofiliei ca expresie a locuirii eului poetic. Drept concluzii pentru analiza codului poetic al discursului eseistic (stănescian), menționăm: (a) ipostazele eului poetic și eseistic prin configurarea polifonică a conștiinței auctoriale: instanța empirică, conștiința de sine, conștiința culturală, conștiința critică, conștiința estetică, conștiința poetică cu cele două aspecte: imaginantă și perceptivă; (b) grila lectorială a eseurilor stănesciene, în scopul receptării și interpretării critice a operei poetice.

Eseul stănescian este un metatext disciplinat de conștiința poetică.